

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויצא
שנת תשפ"ה

גליון
פ"ה

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

אחריות און זמנים

נישט צוקומען צו אים, ער איז אין די ביזנעס, ער ווייסט אפילו נישט אז זיינע קינדער זענען איינגעשריבן אין א מוסד, בין איה אליינס נעגאנגען אים קויפן א גמרא.

דאס שייכות פון די מלמדים מיט די עלטערן

עס איז זייער וויכטיג אז די מלמדים און לערערנים זאלן האבן שייכות מיט די עלטערן, און ווען עס קומט אויס צו רעדן מיט די עלטערן, זאל מען זיי זאגן אז מען פארשטייט אז אפֿשער האט מען פארגעסן צו געבן פארן קינד דאס וואס מען דארף האבן אין פֿתּה, און עס איז זייער שייך אז מען שטעלט צו פארן קינד די זאכן וואס מען דארף האבן אין חדר.

וואס טוט מען ווען א קינד פארגעסט וואס ער דארף ברענגען?

עס מאכט זיך ביי געוויסע קינדער אז די מעשה איז פאראקערט, די עלטערן זענען גרייט צוצושטעלן פארן קינד אלעס וואס ער דארף האבן אין פֿתּה, נאר דאס קינד אלליינס איז נישט מסודר, ער פארגעסט וואס ער דארף ברענגען, דארף מען וויסן אז דאס קינד איז נישט אינגאנצן שולדיג, ווייל זיין נאטור מאכט אים פארגעסן, און מען דארף זיך אומגיין מיטן קינד אביסל ווייך.

אפֿשער זאל מען רופן די עלטערן און בעטן אז זיי זאלן אָנגרייטן וואס דאס קינד דארף האבן און אויף זאלן זיי אים דערמאנען עס צו ברענגען.

אָדער קען מען מאכן אַ וועג אז דאס קינד אלליינס זאל געדענקען צו ברענגען; נישט דורך טיילן קנסות פאר ווער עס האט נישט געברענגט, נאר מען מאכט אַ גורל אָדער מען געבט אַ גוטע זאך פאר ווער עס האט נאָ געברענגט, און דאס דערמאנט די קינדער צו ברענגען וואס מען דארף.

איה זע ביי מיר ווי גוט עס אַרבעט; איה וויל יעדן טאג שרייבן פאר יעדן קינד אַ לאנגע מצוה צעטל, נאר אזוי ווי איה האב ברוך השם אַ

ער דארף האבן, מען דארף אָבער וויסן אז געווענליך איז דאס קינד נישט שולדיג.

די צעריסענע גמרא פון דעם עושר'ס א קינד

עס איז פֿדאי אז יעדער מלמד און יעדע לערערין זאל האבן ביי זיך אין לעדל איבריגע בלייען און פאפיר, צו קענען געבן פאר א קינד וואס האט נישט אלליינס.

ווען איה בין געווען אַ מלמד האב איה געהאט אין מיין פֿתּה א קינד וואס זיין טאטע איז געווען דער גרעסטער עושר פון אלע טאטעס פון די פֿתּה, ער האט מנדב געווען אין אַ בית המדרש אין וויליאמסבורג אן אַרון קודש וואס קאסט צענדליגער טויזנטער דאלער, און זיין קינד האט געהאט אַ צעריסענע גמרא, אַ גמרא וואס ער האט גערש'נט פון זיין ברודער, און דער ברודער האט עס גענומען פון דער עלטסטער ברודער, און דער עלטסטער ברודער האט עס גענומען פון דער טאטע וואס האט עס געניצט ווען ער איז געווען אַ בחור...

אין חדר זענען דאָך דא קינדער וואס שלאָפן זיין אויף די גמרא; ווען אַ קינד דרימלט זיין וועקט מען אים דאך נישט אייביג אויף, ווילאנג ער שטערט נישט אַנדערע קינדער איז נישט געפערליך אז ער שלאָפט אביסל און לערנט נישט מיט. ווען מען שלאָפט אויף די גמרא רינט ארויס אביסל שפייטעך פון מויל און די גמרא ווערט דאָרט פייכט, זענען דא קינדער וואס האבן ליב צו רייבן מיט די פינגער אויף די פייכטע פלאַך, ביז עס ווערט אַ לאך אינמיטן די גמרא. אויף מאכט זיך ביי קינדער אז אַ גמרא באַקומט אַ ריס אויף איין בלאט און דער קינד וויל נאר זען ווי ווייט דער ריס גייט, הייבט ער אָן צו ציען דעם פאפיר ביז עס ווערט מער און מער צעריסן.

עס איז אויסגעקומען אז דער קינד פונעם עושר האט געהאט אַן אלטע גמרא פיל מיט ריסן און לעכער, איה האב פֿרוברירט צו רופן דעם טאטן אים בעטן צו קויפן אַ נייע גמרא פאר זיין זון, איה האב אָבער געזען אז מען קען

מיטן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך דעם צווייטן חלק פונעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת בראשית שנת תשפ"ד לפֿרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

ווי שטרענג דארף מען זיין מיט קינדער?

מלמדים און לערערנים פֿרעגן: "ווי שטרענג דארף מען זיין צו די קינדער אין פֿתּה?"

דער ענטפער איז: עס זענען דא זאכן וואס האט מיט די קינדער און עס זענען דא זאכן וואס האט נישט מיט די קינדער, נאר מיט זייערע עלטערן; די עבודה פון אַ מלמד און אַ לערערין איז, זיך נישט צו קריגן מיט אַ קינד מיט זאכן וואס האט נישט מיט אים.

לאמיר אַנכאָפן עטליכע ביישפילן וואס על פי רוב האט עס צוטון מיט די עלטערן און נישט מיט די קינדער.

(א) אחריות

א) אחריות; קינדער וואס זענען נישט אחריות'דיג, צום ביישפיל, מען האט געהייסן ברענגען פונדערהיים אַ סידור, אַ חומש, אַ בליי אָדער אַ בלייען האלטער, און אַ קינד האט נישט געברענגט, - דאס האט געווענליך צוטון מיט די עלטערן, נישט מיט די קינדער, דעריבער קען מען נישט קנס'ענען דערויף.

עס קען זיין אז די עלטערן זענען געווען פֿארנומען אָדער איבער געשטרענגט, אָדער זענען זיי נישט אזוי מסודר, זאכן פֿליען און ווערן נישט אַוועק געלייגט און אָנגעגרייט ווען מען דארף עס האבן, און די עלטערן האבן געזאָגט פֿארן קינד: "איה וועל דיר עס קויפן מאַרגן", דערפֿאר האט עס נישט דאס קינד אין צייט.

אונדאי קען דאס שטערן פאר אַ מלמד און אַ לערערין, ווייל מען וויל דאך אַרדענונג אין פֿתּה, יעדער זאל האבן וואס מען דארף, און דאס קינד האט נישט געברענגט וואס

א פאלשע בלומען וואָזע וכדומה, אָבער אַנדערע זאָכן קען נישט סתם אזוי ליגן אויפ'ן טיש.

די סאטמער רעבעצין האט געהאלפן מסדר זיין שטיבער

אייער האט מיר נעכטן פארגעהאלטן, אז עס איז אים אויסגעקומען צו זיין אין שטעטל ביי איינעם אינדערהיים, און יענעמ'ס הויז האט אויסגעזען רחמנא ליצלן, ער האט געזען ווי זאכן פליען דארט ארום...

איך האב יענעם געפרעגט דער נאמען פון די משפחה, און איך וועל פרוברירן יענעם צו העלפן, אפשיך זאל מען אהין שיקן א ווייבל זי זאל אויסלערנען די מאמע ווי אזוי מען פירט א אידישע שטוב.

ווען דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו איז אהיימגעקומען נאך די צווייטע וועלט מלחמה, האט ער זיך דערוואוסט אז עס זענען דא משפחות וואס ווייסן נישט ווי אזוי צו פירן א שטוב, ווייל מען האט אויסגע'הרגעט אלע אונזערע זיידעס און באבעס, און די געצייילטע קליינע קינדער וואס האבן עס איבער געלעבט, זענען יארן געווען פארוואגלט, זיי האבן צען יאר געלעבט ווי חיות אין באראקן השם ישמרנו, און זיי האבן קיינמאל נישט אויפגעכאפט די וועג פון לעבן, דעריבער יעצט ווען זיי האבן חתונה געהאט ווייסן זיי נישט די פשוט'ע אלף בית פון פירן א שטוב, ווי טוישן א קינד, באדן א קינד, צוזאם לייגן וועט און ביגלען העמדער וכדומה, האט דער רבי געבעטן די רעבעצין (זי האט דאך נישט געהאט קיין קינדער) "גיי אריבער צו יענע משפחה, ווייל איך האב געהערט זאגן אז די מאמע ווייסט נישט ווי אזוי מען לייגט צוזאם וועט", די רעבעצין איז אהין געגאנגען און אויסגעלערנט די אלע זאכן, פון דעם איז געווארן א גאנצע דור פון וויליאמסבורג'ע משפחות וואס ווייסן ווי אזוי צו האלטן א שטוב צוזאמגענומען, זאכן זאלן נישט פליען.

ווען איך גיי אמאל ארויף צו איינעם אין שטוב, און איך זע ווי זאכן פליען, איבעראל ליגן בעגס מיט זאכן, טראכט איך צו מיר: 'שכחן אייבערשטער אז איך האב א הויז וואס איז מסודר'.

פארנוואס דארף ליגן בעגס אויפ'ן קאונטער? וואו באלאנגט עס? אז דו דארפסט עס נישט - ווארף עס אנוועק, אז דו דארפסט עס א - לייג עס אנוועק, און אז דו האסט נישט וואו עס אנוועק צו לייגן, לייג עס אין סטארעדזש.

סדר אין קאך

אז מען רעדט שוין פון דעם, וויל איך רעדן א זאך וואס איז נוגע פאר די וואס זענען ממונה אין קאך, אסאך מאל רופט מען קינדער זאלן קומען העלפן קאכן, דארף מען אויסלערנען די קינדער

געזיצן מיט מייע קינדער און געלערנט, עס האט זיך דארט געקאכט די נייטס פון די מלחמה אין ארץ ישראל, מען איז געקומען נעבן מיר און מיר געפרעגט: "נו, וואס זאגט דער ראש ישיבה?" האב איך געענטפערט: "איך ווייס גארנישט" - על כל פנים, אזוי ווי איך בין געווען שעמעדיג, בין איך נישט געגאנגען צום מנהל זיך פארהערן דעם בלאט גמרא.

בייאכט האט מיר מיין טאטע געפרעגט: "דו ביסט געגאנגען צום מנהל זיך פארהערן דעם בלאט גמרא?" האב איך געענטפערט: "גיין, איך האב זיך געשעמט", האט מיין טאטע מיר געזאגט שטרענג: "מארן קענסטו נישט אהיימקומען פון חדר נאר אויב דו ביסט געווען ביים מנהל און זיך פארהערט דעם בלאט גמרא". ברוך השם איך האב זייער א גוטער טאטע, מיין טאטע איז געווען צו מיר זייער שטרענג.

איך האב זייער מורא געהאט צו גיין צום מנהל, בפרט אז דער מנהל איז געווען א הויך געוואקסענער מענטש (היינט איז ער א גרויסער רב) און איך בין דעמאלט געווען א קליינער אינגל, אבער איך האב נישט געהאט קיין אנדערע ברירה, בין איך געגאנגען צו זיין אפיס, איך האב געקלאפט אויף זיין טיר, און דער מנהל פרעגט מיר: "וואס ווילסטו אינגעלעך?" האב איך געענטפערט: "איך וויל זיך פארהערן א בלאט גמרא", דער מנהל האט אויפגעשפרינגען און געזאגט מיט התפעלות: "א בלאט גמרא?! און ער האט מיר פארהערט דעם בלאט גמרא, נאכדעם האט ער מיר גענומען אויף זיינע אקסלען און מיר ארוםגעטראגן צו אלע פיתות וויין 'דער אינגל וואס האט געענדגט א בלאט גמרא!'

דער מנהל האט מיר געגעבן אזויפיל פבד און אטענשאן אז אפילו איך בין שוין היינט צוויי און פערציג יאר - ליגט מיר עס נאכאלץ אין די בייער, און איך שלינג עס נאך אראפ, איך געדענק נאך ווי גוט איך האב זיך געשפירט.

מען זעט פון דעם אז אמאל קען מען נעמען א קינד אויפ'ן אקסל און ארוםטראגן די פיתות, ווייזן פאר יעדן דאס איז דער אויסגעצייכנטער קינד, און דאס וועט נאך מער אויפטון פון טייערע מתנות און בעגס נאש.

אויסלערנען קינדער ווי אזוי צו האלטן מסודר א שטוב

אז מען רעדט שוין פון 'אחריות' וויל איך רעדן פון נאך א נקודה; עס איז זייער וויכטיג אויסצולערנען פאר קינדער צו זיין מסודרדיג און אחריותדיג; און פאר מיידלעך דארף מען אויך אויסלערנען ווי אזוי צו האלטן א הויז שייין מסודר.

לערנט אויס די קינדער אז קיין שום זאך קומט נישט אויפ'ן קאונטער און אויפ'ן טיש, אויב מען וויל - קען מען לייגן אויפ'ן טיש א שיינע זאך, ווי

שטוב פון אינגלעך קען איך פארגעסן צו שרייבן מצוה צעטלעך, אבער איך האב קינדער וואס דערמאנען מיר צו שרייבן, ווי אזוי געדענקען זיי? ווייל זייער מלמד מאכט א גורל אדער ער געבט א קענדי פאר יעדע מצוה צעטל וואס מען ברענגט, זיי בעטן מיר: "טאטי שרייב מיר א מצוה צעטל, ווייל מיין רבי גייט מאכן א גורל פון אלע קינדער וואס ברענגען א מצוה צעטל".

דער עיקר איז דער מצב און דאס שיינקייט

עס פעלט נישט אויס צו טיילן גרויסע זאכן פאר די קינדער וואס ברענגען 'מצוה צעטלעך', מען קען געבן א קליינע קענדי, אדער מאכן א ביליגע גורל, ווייל קינדער דארפן נישט קיין גרויסע זאכן, דער עיקר איז די וועג ווי אזוי מען געבט עס, די פבד און די געשמאק.

אין די וויליאמסבורג'ע חדר איז אמאל געווען א מלמד וואס האט יעדן צווייטן טאג גענומען די קינדער צו א שפילצייג געשעפט, האב איך געבעטן דעם מלמד ער זאל דאס מער נישט טון, ווייל אויב א קינד קען יעדן טאג גיין צו דעם געשעפט, בלייבט גארנישט איבער וואס איך זאל קענען מאכן אינטערעסאנט פאר מייע קינדער, אויב איך וועל זיי וועלן אהין טראגן איין מאל א יאר, צום ביישפיל, חול המועד, גייט עס זיי מער נישט זיין אינטערעסאנט, ווייל זייער מלמד נעמט זיי יעדן טאג אהין.

אויך פלעגט יענער מלמד יעדן טאג טיילן פאר די קינדער גרויסע בעגס מיט נאש, האב איך אים מסביר געווען אז מען ווערט נישט קיין גוטער מלמד אז מען געבט און מען געבט און מען געבט, מען קען געבן פאר קינדער א קליינקייט און מאכן פון דעם א מצב און א שיינקייט, און די קינדער האבן פון דעם זייער הנאה.

איך געדענק נאך וואס דער מנהל האט געטון מיט מיר

ווען איך בין געווען אין פתח ג', ווען מען לערנט נאכנישט אין חדר קיין גמרא, האט מיין טאטע שליט"א געלערנט מיט מיר פריוואט א בלאט גמרא, נאכן ענדדיגן דעם בלאט גמרא האט ער מיר געזאגט: "גיי צו דיין מנהלים אפיס און זאג פאר דיין מנהל אז דו ווילסט זיך פארהערן ביי אים דעם בלאט גמרא".

איך בין געווען זייער שעמעדיג אלס קינד, און איך בין נאך אלץ זייער שעמעדיג; מענטשן מיינען אז 'דער ראש ישיבה האט נישט קיין געפילן...' באמת ווען איך בין אין א צווייטע בית המדרש זיך איך אין די זייט און איך עפן נישט מיין מויל, איך האב נישט קיין אנונג ווי אזוי מען רופט זיך עפעס אן צווישן מענטשן, דאס וואס איך רעד אין ישיבה וכו' - איז ווייל איך טו וואס איך האב צוטון, איך טו וואס מיין רבי מוהרא"ש האט מיר געהייסן טון, אבער סתם אזוי בין איך שטיל, נעכטן בין איך געזיצן אין דעם בית המדרש וואס איז געבן מיין שטוב, איך בין דארט

ווי אזוי מען קאכט, ווי אזוי צו האלטן ריין און מסודר די קאה, עס זאל נישט אויסקוקן ווי נאך א מלחמה...

די גוים וואס רייניגן די קאה האבן געוויזן פארן מענעדיזשער בילדער ווי די קאה איז אינגאנצן איבער געדרייט נאכן קאכן; איך האב געטראכט צו מיר: אויב קאכט מען אויף אזא וועג, איז שוין בעסער מען זאל בכלל נישט קאכן, נאר מען זאל באשטעלן פארטיגע עסן. פארן וואס דארפן זאכן פליען און רינען? מען דארף אויסלערנען די קינדער צו קאכן זיבער מיט א סדר. [סוף פונעם שיעור ברענגען מיר אראפ א בריוו וואס דער ראש ושיבה שליט"א האט געשריבן איבער דעם ענין].

ב) זמנים

ב) די צווייטע ביישפיל פון זאכן וואס האבן נישט צוטון מיט די קינדער, נאר מיט זייערע עלטערן, איז 'זמנים'; ווען א קינד קומט אין חדר אדער אין שולע שפעט, אדער א קינד וואס פעלט גאנצעטע טעג און וואכן פון חדר און שולע.

ווען עס קומט צו 'זמנים' קען מען נישט אנהייבן א מלחמה מיטן קינד, מען קען נישט זאגן פארן קינד: "גיי ארויס, מען קען נישט יעצט קומען", ווייל די קינדער זענען גארנישט שולדיג, וואס זאל דאס קינד טון אז זיינע עלטערן האבן אים געשיקט שפעט אדער זיי שיקן אים אין חדר נאר איין מאל א וואך?!

דא דארפן די עלטערן אריינקומען אין בילד. אדער זאל דער מלמד און לערערין אליינס רופן די עלטערן, אדער זאלן זיי בעטן דעם מנהל און מנהלת צו רופן די עלטערן, און מען זאל זיי פרעגן וואס גייט פאר, אפּשער איז עפעס איבער געשטרענגט אין שטוב אז דאס קינד דארף בלייבן אינדערהיים העלפן, אדער גייט דאס קינד העלפן א באפע; ביי מיינעלעך מאכט זיך עס מער, ווייל עס זענען דא משפחות

וואס דארפן וויכטיג די הילף פון די טעכטער אינדערהיים. און די אפיס זאל באשליסן לויט זייער פארשטאנד און לויט'ן מצב צי מען זאל לאזן דעם קינד קומען ווען ער קומט, אדער מען זאל זאגן פאר די עלטערן אז דאס קינד קען נאר קומען אויב ער קומט יעדן טאג.

זאלן זיי קומען ווען זיי קומען

ווען מיר האבן געעפנט די חדר אין וויליאמסבורג, האבן מיר געהאט א משפחה מיט צוויי אינגלעך וואס זענען נישט געקומען געהעריג, נאך פסח זענען זיי בכלל נישט צוריקגעקומען אין חדר און דריי וואכן נאך פסח זענען זיי פלוזלינג אנגעקומען... דער מלמד האט מיר געפרעגט: "וואס טו איך דא מיט די קינדער? דער טאטע שיקט זיינע קינדער אין מאל אין דריי וואכן, נאכדעם ווערן זיי געלם פאר די קומענדיגע דריי וואכן?" האב איך געזאגט פארן מלמד: וואלט עס געווען א משפחה צו וועם מען קען רעדן, וואלט איך זיי אנגערופן און גערעדט צו זיי, אבער אזוי ווי איך קען די עלטערן, און איך ווייס אז עס איז נישטא צו וועם צו רעדן, זאלן די קינדער קומען ווען די עלטערן שיקן זיי אין חדר.

איך האב געפרעגט דעם מלמד אויב די קינדער שטערן ווען זיי קומען אין חדר, האט מיר דער מלמד געזאגט: "די קינדער שטערן נישט, זיי זענען די וואוילסטע קינדער פון חדר, זיי עפענען זיך נישט דאס מויל אין פתה", האב איך אים געזאגט: "דאס מיינט אז די קינדער זענען זייער צעבראכן; זאלן זיי קומען ווען זיי קומען און דו וועסט זיי געבן גוטע ווערטער".

קומענדיגע וואך, אם ירצה השם, וועלן מיר ברענגען דעם אויספיר פונעם שיעור איבער די זאכן וואס מען דארף יא פאדערן פון די קינדער און זיין מיט דעם זייער שטרענג.

מכתב א'

אויסלערנען קאכן און באקן, מיט דרך ארץ און ריינקייט

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ' אלול, שנת תשפ"ג לפ"ת ק"ת

איך וויל אייך בעטן, היות איר זענט געשטעלט אויף די קינדער אין בית פיגא זיי צו אויסלערנען קאכן און באקן, זאלט איר פארלאנגען פון די קינדער זיך צו פירן מיט דרך ארץ, אז דרך ארץ איז גארנישט דא; איך וויל קינדער בעלי דרך ארץ, נישט קיין חילוק צי מען לערנט אידיש, ענגליש, נייען, קאכן, באקן; מען מוז זיך פירן מיט דרך ארץ.

נאך א זאך וויל איך בעטן, זומער האבן די מיינעלעך געארבעט אין קאה, אבער דער מענידיזשער האט מיר געוויזן בילדער ווי אזוי מען פלעגט איבערלאזן די קאה; אזוי איבערגעדרייט אז דער גוי וואס רייניגט פלעגט שיקן בילדער פארן מענידיזשער, אים ווייזן וואס דארט טוט זיך. וויל אייך בעטן, אין די זעלבע צייט וואס מען לערנט זיי אויס קאכן, זיי העלפן אנגרייטן די עסן - דארף מען זיי אויסלערנען ווי אזוי מען קאכט און מען באקט אן דעם וואס עס זאל ווערן איבערגעדרייט און שמוציג.

ארבעטס מיט סבלנות, מיט געדולד; די קינדער זענען זייער וואויל, מען דארף אבער געדענקען זיי מחנה זיין און פארלאנגען דרך ארץ און ריינקייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פתיחה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ושיבה שליט"א

מעג מען געבן פעטש פאר קינדער ווען עס העלפט נישט עפעס אנדערש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א.

איר זאגט אסאך מאל אז חינוך איז רעדן צו קינדער - נישט שלאגן, און אויב דארף מען יא שלאגן זאל עס זיין נאר א קליין פעטשל אויף די האנט. וואס טו איך אבער ווען מיינ ניין יעריג אינגל האלט נישט ביים פאלגן און עס העלפט נישט קיין רעדן מיט גוטן אדער בייזן?

כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפ"ת ק"ת

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט מען זאל נישט שלאגן קיין קינדער; אז מען טראכט גוט אריין זעט מען אז פעטש איז בכלל נישט קיין חינוך, נאר ווען מען שלאגט א קינד איז דאס נאר אויסצוגעבן די גערון. דעריבער טאר מען נישט שלאגן קיין

ספעציעל ווען עס קומט ביינאכט, די צייט ווען מען שיקט אים אריין אין בעט, איז ממש נישטא צו וועם צו רעדן, ער הערט ממש נישט וואס מען רעדט צו אים. אפּשער אין אזא סיטואציע מעג ער יא באקומען א פאטש אויפן פנים.

איך וועל זיך פרייען אויב איר קענט מיר קלאר מאכן אין דעם ענין.

יישר בוח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב,

א טאטע דארף נעמען זיינע קינדער אין מקנה ערב שבת כדי זיי צו מחנך זיין צו גיין אין מקנה און זיי אויסלערנען ווי אזוי מען גייט אין מקנה בצניעות, בקדושה ובטהרה.

זאל מען נעמען קינדער אין מקנה אום ערב שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן אויב מען זאל נעמען קינדער אין מקנה אום ערב שבת קודש, און אויב יא פון וועלכע יארגאנג? איך האב מורא זיי מיטצונעמען וועגן שמירת עינים און שלעכטע מחשבות וואס זיי קענען האבן פון דעם, ווייל אפילו ווען מען זאגט זיי אן נישט צו קוקן זעען זיי אבער למעשה וואס מען דארף נישט.

איך געדענק ווען איך בין געאנגען אין מקנה אלס קינד מיט מיין טאטע האט מיין שמירת עינים נישט געטויגט אזוי גוט. דעריבער האב איך יעצט מורא צו נעמען מייע קינדער. פון די אנדערע זייט, אויב וועל איך זיי אנהויבן נעמען ערשט ביי די צוועלף יאר - קען דעמאלט זיין נאר ערגער, ווייל זיי וועלן נישט זיין צוגעוואוינט צו דעם.

י"ש"ר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשוון, שנת תשע"ט לפ"ק קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעדע זאך וואס מען געוואוינט איין קינדער צו טון - וועלן זיי דאס טון שפעטער; אז מען געמט די קינדער אין שול און מען האלט זיי נעבן זיך ביים דאווענען, מען לערנט זיי שטייטליך אויס ווי אזוי צו דאווענען און נישט צו רעדן ביים דאווענען - וועלן זיי אויסוואקסן גרויסע צדיקים, און ווען זיי וועלן גרויס ווערן וועלן זיי אליינס גיין דאווענען. אבער אויב מען לאזט די קינדער ארום לויפן אין שול, און מען שמועסט ביים דאווענען - וועלן די קינדער אויסוואקסן אן קיין יראת שמים.

די זעלבע זאך איז מיט יעדע דבר שבקדושה; מען דארף מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין צוגעוואוינט צו אלע מצוות און אלע מנהגים.

קינדער; נישט נאר עס וועט נישט העלפן, עס וועט נאר מאכן אסאך ערגער וכו'.

אנדאי דארף מען אכטונג געבן אז א ווארט פון א טאטע און מאמע זאל זיין טייער און חשוב. אזוי אויך דארפן קינדער פאלגן; מען באלוינט זיי פאר'ן פאלגן און מען קנס'עט זיי אויב זיי פאלגן נישט. למשל, אויב דער קינד פאלגט נישט - ער גייט נישט שלאפן ווען מען הייסט אים, ווארנט מען אים אז ער וועט נישט קענען שפילן וכו', אבער נישט שלאגן. שלאגן האט גארנישט מיט חינוך, דאס איז סתם זיך אויסגעבן די נערוון.

בנוגע דיין זון וואס ער פאלגט נישט און מאכט זיך נישט וואונדיג וכו'; אסאך מאל ווען א קינד דארף אסאך אויפמערקזאמקייט (תשומת לב) און ער באקומט עס נישט, זוכט ער אן אופן ווי אזוי ער קען אויפרעגן וכו', כדי צו געוואונען אויפמערקזאמקייט. דערפאר ווען מען זעט אז א קינד פאדערט מער תשומת לב, דארף מען אים דאס געבן נאך פאר ער הייבט אן שטערן. קלוגע עלטערן, ווען זיי זעען ווי א קינד הערט נישט וואס מען רעדט צו אים, הייבן זיי אים אויף; למשל, מען זאגט הויף: "קוקט ווי שיינ ער פאלגט - ער גייט אריין אין בעט מיט איין מאל הייסן"; "דו ביסט אזא צדיק, דו פאלגסט מיט איין מאל הייסן". צו גוטע ווערטער כאפט זיך יעדער צו; יעדער וויל זיין פון די גוטע.

פארשטייט זיך אז אן תפילה נוצט נישט גארנישט; מען קען וויסן אלע עצות מיט אלע חכמות, אבער אן תפילה, אן דעם אייבערשטן - קען מען גארנישט טון. מען דארף אסאך דאווענען צום אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו האבן ערליכע קינדער, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רצה)

פון די זיבן יאר קען מען שוין ברענגען קינדער אין מקנה ערב שבת; פארשטייט זיך נאר מיט'ן טאט'ן, ווייל אליינס טאר מען נישט גיין אין מקנה. אפילו א בר מצוה בחור'ל דארף האבן שמירה פון חולי נפש רחמנא לצלן.

אז מען ברענגט קינדער אין מקנה איז פדאי צו גיין ווי פריער ווען די מקנה איז נאך ליידיג, זיי מחנך זיין נישט צו רעדן אין מקנה און זיי אויסלערנען זריזות - נישט צו פענגען אין מקנה. מען דערציילט אויפ'ן הייליגן רבי נתן זכרונו לברכה אז ער פלעגט גיין אין מקנה מיט אזא שגעלקייט, אז קיינער האט אים נישט געקענט אויסכאפן; ווילאנג מען האט זיך אָנגעהויבן אויסטון איז רבי נתן שוין געווען אויסגעטון, גע'טוב'לט, צוריק אנגעטון און ארויס פון מקנה! דאס קען יעדער זוכה זיין אז מען געוואוינט זיך צו צו דעם.

דאס וואס דו פרעגסט וועגן שמירת עינים; אדרבה, דאס דארף מען אויסלערנען די קינדער נאך פון זייער יוגנט, אז מען דארף היטן די אויגן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ו', מכתב תסט)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370